

УДК 658.589

ПОКАЗНИКИ РІВНЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Студ. Л.І. Штефан, гр. БЕ-13

Науковий керівник проф. Т.Є. Воронкова

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета – систематизувати та обґрунтувати використання показників рівня інноваційної активності підприємств.

Завдання – розкрити особливості та підходи до вибору показників інноваційної активності показників; дослідити сутність категорій «інноваційна активність», «показники інновацій», «показники інноваційної активності».

Об'єкт дослідження. Процес забезпечення інноваційної активності підприємства на основі удосконалення показників його вимірювання.

Методи та засоби дослідження. Використовувались загальнонаукові та спеціальні методи, а саме: діалектичний, аналізу і синтезу, індукції і дедукції, логічного узагальнення результатів.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Набуло подальшого розвитку обґрунтування вибору індикаторів інноваційної активності підприємства, що сприятиме отриманню учасниками ринку стійкі конкурентні переваги для зростання.

Результати дослідження. Інноваційна активність – діяльність, яка спрямована на створення, вивчення та донесення до споживача нововведень, характеризує стратегічну поведінку організацій і підприємств у ринковому середовищі, їх ставлення до інноваційного ризику і витрат, що спрямовані на науково-технічний розвиток. Також вона характеризує якість діяльності підприємства.

Для того, щоб підприємство вважалось зорієнтованим на інноваційну діяльність, тобто було віднесено до інноваційно-активного, йому повинні бути притаманні певні показники, які характеризують інноваційно-активний розвиток.

Показники рівня інноваційної активності підприємства — це відносні показники, які характеризують ступінь участі підприємств у здійсненні інноваційної діяльності в цілому або в окремих її видах протягом визначеного періоду (залежно від періодичності статистичного нагляду — одного року або 3—5 років). Сукупний рівень інноваційної активності в Україні досить скромна величина, особливо на тлі відповідних показників зарубіжних держав.

У цілому, показники, які характеризують інновації, допомагають проаналізувати спроможність підприємства до нових, нестандартних рішень і слугують мірою успіху підприємства в конкурентній боротьбі на ринку.

Інформація про різні типи інноваційної активності, має такі індикатори:

1. *Сукупний рівень інноваційної активності* — визначається як відношення числа організацій, які здійснювали одночасно всі типи інновацій (технологічні, організаційні, маркетингові) або окремі їх типи (поєднання) до загального числа обстежуваних за певний період часу організацій.

2. *Питома вага підприємств, що здійснювали технологічні інновації* - розраховується як відношення кількості підприємств, які здійснювали який-небудь вид інноваційної діяльності, до загального числа обстежуваних за певний період часу підприємств.

3. *Питома вага підприємств, що здійснювали маркетингові інновації.* Даний

індикатор розраховується як відношення числа підприємств, які здійснювали такі інновації, до загального числа обстежуваних за певний період часу підприємств.

4. *Питома вага підприємств, що здійснювали організаційні інновації* – визначається як відношення кількості підприємств, які здійснювали такі інновації, до загального числа обстежуваних за певний період часу підприємств.

Зміст інноваційної активності полягає в тому, щоб не тільки оцінювати масштаби впровадження нових або покращуючих технологій господарюючого суб'єкта, але й визначати окремим підприємствам вибір напряму інноваційного розвитку і формувати на основі цього інвестиційну політику та відповідні інноваційні стратегії.

Серед факторів, що стримують інновації, є високий рівень ризику, значну вартість нововведень, нестача власних коштів та фінансової підтримки держави, нестача інформації про нові технології, ринки збуту.

Стимулом для інноваційної діяльності є розширення експортних поставок для проникнення і завоювання іноземних ринків.

З метою усунення перешкод та створення сприятливого середовища для інноваційної активності у промисловості слід формувати як загальнодержавний формат інноваційної ідеології суспільства, так і приділяти увагу конкретним стимулам на рівні окремих галузей.

Інноваційна економіка – це основний формат розвитку національного господарства, а не лише науково-технічна та інноваційна сфера як один із функціональних видів діяльності.

Найнеобхіднішими напрямами для активізації інноваційної діяльності в промисловості є створення умов для виникнення попиту на інноваційний продукт та забезпечення доступу до фінансових і кредитних ресурсів.

На рівні держави доцільно запровадити систему державного субсидування наукових досліджень і розробок у пріоритетних сферах із одночасним збільшенням фінансування інноваційної діяльності підприємницьким сектором.

Слід відзначити, що в ході проведення діагностики інноваційного потенціалу підприємства виникає ряд проблем. Основна із них - пов'язана з недостатністю необхідної аналітичної інформації.

Висновки. З макроекономічних позицій інноваційний потенціал країни - це здатність суспільства продукувати новації та впроваджувати науково-технічні досягнення світового рівня в усіх сферах суспільного життя.

Успішне здійснення інноваційної діяльності у промисловості передбачає об'єднання зусиль держави, бізнесу, наукових організацій та підприємств, перехід до підтримки конкурентоспроможних промислових об'єктів, зниження традиційних ресурсномістких виробництв і зростання ролі наукоємних та інноваційних виробництв.

Істотним фактором, що стримує інноваційну активність підприємств, на думку науковців, є відсутність платоспроможного попиту на інноваційну продукцію, а також низьку якість корпоративного управління та нерозуміння важливості праці інженерів та конструкторів.

Ключові слова. Інноваційна активність, інноваційний розвиток, інноваційна економіка, інноваційна діяльність підприємства.